

Ny forskning:

Millioner af frontløbere

Forskerne taler i dag om helt nye grupper:
"de kulturelt kreative" eller "de integrale".

Disse mennesker arbejder på at skabe
den ny tids alkærlige samfund.

af Alex Riel, filosof

Udvikler alle mennesker sig - og dermed hele menneskeheden? Har du lagt mærke til, at dette spørgsmål er fraværende i stort set alle offentlige debatter? Altså bortset fra i new age og spirituelle kredse, hvor ideen om, at vi befinder os på kloden for at lære og udvikle os, er selvindlysende.

Hvis du interesserer dig for, hvordan det alternative / spirituelle miljø integreres med resten af samfundet, er

det værd at se på de nyeste videnskaber om menneskeheds udvikling. Især fordi de begynder at pege i samme retning.

I 1970'erne påbegyndte forskerne i den internationale nonprofitorganisation World Value Survey (WVS) - som de første - globale langtidsstudier over flere generationer af menneskers kerneværdier og syn på livet. De er stadig i gang.

Her ser man netop, at mennesker udvikler sig og bliver mere selvstændige,

samt at hver generation har en etik, der omfatter flere mennesker end forældrenes generation.

På tværs af kulturer ser man, at kvinder får flere rettigheder, børn får det bedre, og seksuelle minoriteter accepteres flere og flere steder. Udviklingen går dog ikke i en opadgående retning, idet der er stagneringer og regressioner flere steder på kloden.

WVS var kun begyndelsen. Siden da har økonomen Jeremy Rifkin (USA) i sin

bog *Den empathiske civilisation* beskrevet, hvordan empatien de sidste 5000 år er vokset de fleste steder på kloden.

Den canadiske psykolog Steven Pinker har ligeledes beskrevet, hvordan menneskeheden er blevet betydeligt mindre voldelig og mere fredelig i løbet af de seneste 10.000 år.

Forskere, der studerer primater, kan spore denne sociale humanisering over 100.000 år tilbage, hvor menneskene har haft succes med at tæmme sig selv for at kun-

ne leve sammen i større grupper.

Ingen kan dog give en samlet forklaring på, hvorfor menneskeheden som helhed bliver mere og mere kærlig, set i et historisk perspektiv. Og hvor fører det mon menneskeheden hen?

De kulturelt kreative

I år 2000 udkom i USA en debatskabende bog med titlen *De kulturelt kreative - hvordan 50 millioner mennesker forandrer verden*, skrevet af samfundsforskeren Paul Ray og psykologen Sherry Ruth Anderson.

De hævdede, baseret på 13 års studier, at have fundet millioner af mennesker med nye kerneværdier, som ingen andre havde opdaget før. En gruppe, som voksede betydeligt hurtigere end andre grupper i det amerikan-

ske samfund. Undersøgelsen omfattede over 100.000 mennesker.

Ray og Anderson kaldte den nye gruppe mennesker for de *kulturelt kreative*, da de er kendetegnet ved generelt at være velkvalificerede og med en høj etik. De føler ikke, at de passer ind i de eksisterende samfundsgruppers værdier og livsstile, hverken i forhold til familien, religionen eller nationen.

Ray og Anderson adskilte dem fra to andre grupper, som de kaldte *traditionalisterne*, der er familiære og nationale og ofte har et tilhørsforhold til en organiseret religion, og *modernisterne*, der er individualister, rationelt og videnskabeligt tænkende, ofte med fokus på personlig karriere.

Begge disse grupper er større end gruppen af kultu-

relt kreative, men de mister terræn, da ingen af dem længere er i vækst.

De "planetariske"

De kulturelt kreative mennesker har et planetarisk perspektiv, dvs. de identificerer sig med hele planeten. Det

hold i samfundet. De er gode til at afkode motiverne bag begivenhederne rundt omkring i verden og finde sammenhænge i et større evolutionært perspektiv.

Det fik senere Paul Ray til at kalde dem *de integrale* (af *integrere* = sammenkoble).

Empatien er de sidste 5000 år vokset de fleste steder på kloden.

ligger bag deres motiver og store interesse for, hvad der sker omkring dem i verden.

Nogle er spirituelle, men ønsker ikke at blive forbundet med new age (hvem vil det?), andre har mere fokus på økologi eller sociale for-

Ray og Anderson mener, at denne gruppe er den nye tids pionerer, idet deres bevidsthed og adfærd er tilpasset udfordringerne her i det 21. århundrede, hvor verdens befolkning forventes at nå op på ca. 10 milliarder

© Shutterstock

"Mange af disse mennesker er 18-30-årige. De er den hurtigst voksende ungdomsgruppe i demokratiske velfærdssamfund."

mennesker, som skal formå at leve fredeligt sammen i økologisk balance med planetens natur.

De unge går forrest

Det overraskende var, at der allerede omkring årtusindeskiftet tilsyneladende fandtes ca. 50 millioner af disse kulturelt kreative/integrale mennesker alene i USA. Efterfølgende undersøgelser i Europa påviste, at de var hyppigere repræsenteret her, og på verdensplan kan man formode, at der findes nogle hundrede millioner.

Da Paul Ray i 2008 fremlagde en opfølgende undersøgelse for den globale non-profitorganisation State of the World Forum, kunne han påvise en overraskende vækst i antallet af integrale. I

1995 udgjorde de 23,6 % af den voksne amerikanske befolkning, hvilket svarer til 44 mio. I 2008 udgjorde de 34,9 %, svarende til hele 80 mio. amerikanere. En markant vækst! Før 1960'erne var de integrale for få til at registreres i statistikkerne (under 5 %).

Mange af disse mennesker er 18-30-årige. De er stadig en minoritet, men de er den hurtigst voksende ungdomsgruppe i demokratiske velfærdssamfund. Frie demokratiske velfærdssamfund synes at give de bedste miljøbetingelser for de integrale, måske fordi man her hurtigt mættes af materielle goder og søger efter et højere formål med livet og verden.

Hvis denne vækst fortsætter, bør de integrale nå omkring 10 % af verdens befolkning i årene 2050-2100. Det kan give dem en global gennemslagskraft, som kan forandre verden til det bedre for alle levende væsener på kloden.

Men allerede nu forsøger mange at leve efter de inte-

grales idealer. De fungerer som uformelle inspiratorer, fx for den tidligere amerikanske vicepræsident Al Gore, som har anbefalet en af den amerikanske spirituelle lærer Ken Wilbers bøger om det integrale perspektiv.

De integrale er bl.a. kendetegnet ved deres evne til at få mennesker med forskellige værdier og verdensbilleder til at samarbejde. Den amerikanske redaktør af bladet Yes! Sarah van Gelder har udtalt:

"New age-stereotypen handler om, at vi bare skal forandre os selv indefra, og så vil verden klare sig selv. De politiske aktivisters stereotyp handler om, at vi ignorerer vores indre selv for at redde verden. Ingen af dem virker!"

De integrale har en målsætning om at gøre op med alle polariteter mellem værdier, religioner og politiske ideologier. Men de er klar over, at forskelle må respekteres og betragtes i et udviklingsperspektiv.

De integrale har dog også selv udfordringer, fordi man

let kan komme til at føle sig ensom - med kun få at dele sit verdensbillede og sine værdier med. De spirituelle, filosofiske, videnskabelige eller kunstneriske miljøer opleves ofte for begrænsende, fordi de beror på ét verdensbillede med ét menneskesyn og ét værdisæt.

Den integralt tænkende forbinder derimod indhold fra flere forskellige retninger, vel vidende, at sandheden ikke kun findes ét sted.

"De integrale vil integrere planetens utallige fraktioner. Intet mindre."

Hvor er de integrale?

De integrale er først og fremmest praktiske idealister. De vil ud at virke i verden - sammen med andre, hvor de kan begynde at leve og integrere planetens utallige fraktioner. Intet mindre motiverer dem.

Derfor er de også trætte af at gå til foredrag og seminarer. Men inviter dem til et praktisk projekt med globale perspektiver, eller tilbyd læring i egenskaber, der konkret kan bruges til at skabe en bedre verden - så kommer de! Hvis de altså har tid. De lever nemlig ud fra det globale perspektiv i deres lokale hverdag med alle mulige jobs og fritidsbeskæftigelser.

Vi lægger således ikke mærke til disse mennesker i hverdagen, fordi de ikke er organiseret i større grupper. De går ind og deltager i samfundet og skiller sig derfor ikke ud. De er den ny tids uformelle ledere, der skaber

Wikimedia Commons, fra Origins, Richard Leakey og Roger Lewin

De integrale vil ud at virke i deres lokale samfund og hverdag. De går ikke til foredrag, men inviter dem til et praktisk projekt med globale perspektiver, så kommer de!

et alternativ i verden. De tror ikke på revolution, men på evolution.

Kærlighedens evolution

Bevidsthedens evolution handler egentlig om kærlighedens evolution, og det er dette, de nye videnskaber om mennesket er begyndt at opdage - selvom de ikke bruger denne benævnelse. En af de første i nyere tid, som opdagede dette, var overraskende nok Charles Darwin!

Han skrev i 1874: "I takt med, at menneskets fremskridt i civilisationen og mindre stammer forenes i større samfund, vil simpel fornuft fortælle hvert individ, at han burde udvide sine sociale instinkter og sympatier til alle medlemmerne i den samme nation, selvom de er ham ukendte.

Når dette punkt først er nået, er der kun en kunstig barriere, som forhindrer hans sympatier i at udvide sig til mennesker fra alle nationer og racer."

"Forskernes nye opdagelser gør, at de spirituelle tanker om menneskets positive fremtid ikke længere virker så utopiske."

ser. Ikke desto mindre er denne dyd en af de nobleste, vi er udstyret med, som i øvrigt ser ud til at være opstået af vores sympatier, der bliver mere følsomme og mere vidt udbredte, indtil de udvides til alle sansende væsener."

Vi kender jo ellers kun Darwin fra begrebet naturlig selektion. Han nævner næsten ikke dette i beskrivelsen af menneskets evolution, men bruger ordet kærlighed hele 95 gange (og den moralske sans 92 gange).

Forestil dig, at videnskaberne om mennesket havde taget udgangspunkt i kærlighedens evolution i stedet for i det materialistiske begreb naturlig selektion. Hvordan ville det have præget Vesten i de seneste 150 år?

En ny tidsepoke

Darwin var foregangsmanden for nutidens biologi, men vi fik kun en halv Darwin! Den anden halvdel -

kærlighedens evolution - er videnskaberne nu ved at opdage. At dette harmonerer med klodens behov og de integrale menneskers fremkomst, tyder på, at fundamentet for nye åndsvidenskabelige verdensbilleder er på vej.

Det er jo "tilfældigvis" netop dette, som de fleste spirituelle retninger handler om. Her forklares udviklingen med, at der er tale om sjæle, som reinkarnerer og udvikles via mange liv. Derfor bliver verden bedre for flere og flere mennesker.

Forskernes nye opdagelser af menneskehedens udvikling gør, at de spirituelle tanker om menneskets positive fremtid ikke længere virker så utopiske. Livets mening kan meget vel være, at vi er på vej til at blive alkærlige væsener. Forskningen viser, at vi er blevet bedre til det i de seneste 100.000 år.

Det kan måske skabe den sammenhængskraft, som menneskene behøver for at motiveres til at leve fredeligt sammen globalt - i balance med planetens natur.

Vi lever i en ny tidsepoke, hvor det spirituelle livssyn, den økologiske forståelse og det sociale aspekt er ved at blive integreret både i mennesket og i samfundet. Pointen er, at ingen af disse tre faktorer kan undværes, men må blive en del af hvert eneste menneskes bevidsthed. Det er dette, som menneskehedens udvikling tilsyneladende handler om.

Og det er vel ikke så ringe endda ...

Alex Riel er filosof, underviser og forfatter, www.metamening.com

Læs også *På tærsklen til en ny oplysningstid* i Nyt Aspekt 3/18 eller via www.nytaspekt.dk/april2019